

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob medeljah in praznikih — ob 3. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 5. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesечно K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in znhvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Tržaško pismo.

Naša vedna skrb mora biti, da pogledamo tuptam tudi v sovražnikov tabor, da eventualno izvohamo načrte, ki se tam kujejo zoper nas in naš obstanek. In zato hočem danes pogledati malce v tuji tabor, med Italijane. — Tam poka, a ne morda iz silnih kanonov, ampak v gospodarskem pogledu poka. Denarno stanje Italijanov, ki je bilo že itak vedno na šibkih nogah je zadobilo letos zadnji udarec s polomom v občežnari tržaški „Banca popolare“. To je bil še edini zavod, ako izvezamo tržaško „Cassa di risparmio“, ki je bil v čisto italijanskih rokah in zdaj je šel še ta. No odkritosrčno rečeno, mi ne bomo točili za njim „bridkih solz“. Italijani v Trstu so zopet enkrat pokazali, da so res vse prej kot dobri gospodarji, dobri finančniki. Gospodarstvo v tem zavodu je bilo tako, da je sedaj zašlo njegovo poslovanje v tako zagato iz katere ni druge poti kakor edino-le likvidacija. Gospodje so par mesecev pridno zavijali in obračali klobaso na vse strani, a slednjič so vendar morali izpovedati, da znašajo pasiva preko šest milijonov kron. Iskali so pomoči pri vseh mestnih bankah in zatekli so se tudi na Dunaj, do nekega nemškega zavoda, a ker so jim povsod odkimali, so se slednjič vendar odločili za likvidacijo. Govori se okoli o groznem protekcionizmu, ki ga je uganjalo vodstvo banke in te dni se je ta govorica tudi potrdila, ko je na občnem zboru bančnih uradnikov in akcijonistov neki interesovanec ostro napadel vodstvo in mu očital marsikaj nelepega, da celo to, da se nahajajo v istem vodstvu ljudje, ki so nezmožni. Predlagal je nekako grajo na vodstvo, za kar pa niso zborovalci glasovali, ker bi to vrglo nekam čudno luč ne samo na razne člane vodstva ampak tudi na druge odlične osebe v italijanski liberalni stranki in ker bi to imelo svoje posledice v javnem in političnem življenju. Značilno je tudi to, da je neki akcijonist interpeliral, zakaj se ni vodstvo obrnilo v svrhu sanacije bančne krize tudi do „Živnostenske banke“ v Trstu, kar bi imelo gotovo uspeh in dalje, da je neki učitelj-akcijonist-mazinijanec, torej pravi pravcati „mangia sloveni“ izjavil, da bi se moral iskati denar povsod in morda tudi na — Japonskem.

Vsekakor značilna izjava!

Vsem bi ti naši ljubi sosedje padli v žrelo, le pri nas Slovencih, ki smo jim vendar najbližji in nas vendar vežejo skupni interesi bodisi v gospodarskem ali pa v narodnostno-obrambnem smislu, le pri nas pravim, nočejo potrkati, ker nas drže, za nekega pošasti, ki hočejo požreti njih, njihovega benečanskega leva z vso italško kulturo. V svoji kratkovidnosti podajajo roke Nemcem — lisici, ki jih bo v doglednem času izpodila iz hiše, kjer so doslej gospo-

darili. No, pa naj le silijo z glavo v vodo. Zmanjkalo jim bo sape, in to prav kmalu.

A sedaj dovolj tega. Zanima me tudi neka druga prikazen, ki je sicer na zunaj lepa, a katere jedro in končni cilj se mi čisto nič ne dopadeta. To je ustanavljanje otroških zabavišč (ricreatori comunali), ki so začeli rasti v našem mestu kakor gobe po dežju. Ustanovili so jih že nekaj in sicer v mestu samem in sedaj nam pretijo v okolici.

„Piccolo“ je namreč v svoji klepetavosti izbrbral, da mislijo ustanoviti še nekaj takih zabavišč v Rojanu, na Greti in pri sv. Jakobu. Res lepa inicijativa, če ne bi bil nje smoter čisto drugačen nego ga pridigajo oni. V taka zabavišča naj bi hodili ljudskošolski otroci v prostih urah, da bi bili tam pod neposrednim nadzorom posebnih učiteljev.

Dobro. Čemu pa silijo ta zabavišča v kraje, kjer ne prebivajo sami Italijani, ampak izključno Slovenci kakor n. pr. v Rojanu in na Greti. Namen je jasen in ni treba, da ga daljše utemeljujem.

Naši Italijani ustanavljajo vse te zavode z ljudskim denarjem, torej tudi z davki Slovencev, za to da bi postali nekeke raznarodovalnice v širšem pomenu besede.

Tako bomo v doglednem času morali sami neradovoljno podpirati v obliki raznih davkov institucije, ki jih bo naša mestna občina postavila med nas zato, da se nam bo lastna deca izneverjala, potujčevala.

Vsekakor bi bilo morda umestno, da bi naši voditelji ukrenili kaj umestnega, ko se bo govorilo o tem v mestni hiši. Mi ne bomo vendar pustili, da se nam otroci takorekoč krajejo potem, ko smo jih mi rodili zase in ne morda za „plemenjake“, ki naj bi dajali svežih moči že itak propalim našim sosedom Italijanom.

Da bi mi napravili v tem slučaju kako protiakcijo ne verjamem, ker pri nas je že kapital, a ne morda v rokah raznih narodnih društev, ampak v onih nekaterih kapitalistov, ki ga raje skrbno varujejo v železnih skrinjah in ki se kažejo prave narodnjake in mecene največ s tem, da vsako leto darujejo par desetakov za našo „Družbo“. Pač velikodušen dar, če ga primerjamo z blagostanjem v katerem žive gori omenjeni pseudo-meceni!

Res je in nas je sram, ko vidimo, da se daruje večinoma ta denar tako-le za reklamo, ali pa da se lahko darovatelj naslaja na par laskavih besedah, ki jih napišejo listi o njegovi velikodušnosti.

Je že tako!

Nini.

Iz slovenskih krajev.

Iz Kranja. Občni zbor „Glasbene šole“ se vrši dne 10. novembra ob 8. uri zvečer v gimnazijski telovadnici z naslednjim dnevnim redom: poročilo pred-

sednika, tajnika, blagajnika, nadzornika; volitve; slučajnosti. Člani in prijatelji šole se vabijo k mnogobrojni udeležbi.

Iz Gorice. Imenovanja pri deželni norišnici. Ravnateljem nove deželne norišnice je imenovan dr. Ernest Tratnik, dosedanji primarij tukajšne bolnice usmiljenih bratov, primarijem nove deželne norišnice pa dr. Fran Goestl, dosedanji primarij ljubljanske deželne norišnice. Imenovanih je tudi 30 stražnikov, od katerih je poslal deželni odbor osem v videmsko norišnico, da se izvežbajo.

Za povzdigo sirarstva se je vršila tu konferenca, ki so se je udeležili zastopniki deželnega odbora, poljedelskega ministrstva, namestništva in raznih kmetijskih zadrug v deželi.

Slovanski Jug.

Državni poslanec Ivan Hribar in sarajevska „Srpska Riječ“. Ko se je mudil pred kratkim časom v Sarajevu državni poslanec g. Hribar, je priobčila sarajevska „Srpska Riječ“ razgovor enega svojih urednikov z njim o bosanskih razmerah. Gosp. Hribar je vsebino priobčenega razgovora v ostri formi dementiral v „Riječkem Novem Listu“ in v „Slov. Narodu“ in na ta dementi odgovarja sedaj „Srpska Riječ“, ki pravi, da se je Hribar s svojim dementijem pokazal nelojalnega namram jugoslovanskem borbenem časopisu, potem pa piše doslovno: Mi ga (Hribarja) nismo imenovali, a sedaj se je sam javil. Hribar je bil torej resnično v Sarajevu, ali smo mi zvedeli za to še-le ravno pred njegovim odhodom, ker je on, jugoslovanski politik, izbegaval sestati se z kakim politikom. Poiskali smo ga v „Ljubljanski kreditni banki“ in tam so nam rekli, da je gotovo že odšel na postajo. Šli smo tam, ali srečali smo ga na ulici. Predstavili smo se in ga naprosili, da bi šel v kak lokal na kratek razgovor, ali on se je opravičeval, da mora takoj odpotovati. O kakem „lovljenju“ torej ne more biti govora. Med potoma nismo mogli zapisavati njegovih besed, ali smo dobili vtis, da smo v preciziranem poročilu točno izrazili njegove misli, ki jih je on izrazil samo v glavnih potezah. Mogoče je, da g. Hribar ni ravno imenoval Aehrenthala, ali hvala okupacijske uprave in Sarajeva je bila ironična (sicer pa, kaj bi rekli njegovi prijatelji v Ljubljani, da hvala ni bila ironična?), a vse kar je rekel o „hofratu“ Ploju, smo priobčili skoraj dobesedno. Tudi završetak tega odgovora „Srpske Riječi“ je miren, hladen. Nam je pa na celi stvari čudno in neumljivo samo eno: da je mogel slovenski napredni poslanec in tako ugledni politik kot je g. Hribar, hvalliti okupacijsko upravo! Ali med slovenskimi politiki ni niti enega moža, ki bi si upal izreči odkrito in pravično sodbo o

tej upravi? Ali se vsi slovenski politiki tresejo pred Aehrenthalom? Gosp. Hribar pravi, da se je pohvalno izrazil o okupacijski upravi, posebno o napredku Sarajeva po okupaciji! Vse polno novih kasarn in utrd ter germanizacija na vseh koncih in krajih je torej za g. Hribarja napredek! Sarajevo je skoraj na pol nemško mesto, tako da v neki sarajevski knjigarni niti srbsko ne znajo vsi uslužbenci in to naj bi bil napredek! Hvala lepa na takem „napredku“ in gosp. Hribar, kot zastopnik zatiranega in teptanega naroda ne bi smel hvaliti vlade, ki smatra za prvo svojo dolžnost germanizirati dve jugoslovanski deželi. Žal nam je, da moramo tako pisati o g. Hribarju, ki ga sicer visoko spoštujemo, ali naši srbski bratje v Bosni in Hercegovini morajo zvedeti, da je tudi na Slovenskem ljudi, ki imajo o Avstro-ogrski germanizatorski upravi v Bosni in Hercegovini pravilno mnenje.

Splošni pregled.

Belokranjska železnica.

Graški „Tagblatt“ prinaša na uvodnem mestu obširen članek o belokranjski železnici, kjer rešuje vprašanje o pomenu zveze z Dalmacijo za Štajersko deželo. Posebnega pomena bi bila ta zveza seveda za vzhodno in južno Štajersko. Članek obravnava zgodovino vprašanja o zvezi z Dalmacijo in povdarja veliko nevarnost, ki je nastala v zadnjem času za to zvezo čez Karlovo-Novovo mesto, ko je prišla v poštev nova linija čez Ogulin-Bihac, za katero se zavzemajo Mažarji, minister Burian in drugi, ki se boje madžarskih nasopov. Članek konča s primernim pozivom: gre se za zelo važno gospodarsko vprašanje, ne samo za Kranjsko, ampak tudi za dosedaj zelo zanemarljeni del Štajerske in bi bilo želeži, da bi se merodajni voditelji Slovencev, ki imajo na stvari še več interesa kakor Nemci, ne brigali samo za bosanske kmete (in morda niti za to ne? Op. por.) ampak tudi za nadaljni razvoj zelo važnega vprašanja železniške zveze z Dalmacijo. Naši klerikalci so opetovani trdili, da belokranjska železnica ni v nevarnosti. V resnici pa je ne le v nevarnosti, ampak celo izgubljena, če bo ostala samo — agitacijsko sredstvo za gotove stranke.

Češko-nemška pogajanja.

Nekateri nemški listi se že oglašajo z glasovi: nikake sprave s Čehi. Češki severni Nemci so protestirali proti popustljivosti nemških poslancev pri pogajanjih in kriče o velikih krivicah, ki se gode nemškemu šolstvu po načrtu za manjšinsko šolstvo. Mimogrede rečeno, tudi Čehi niso s predlogo posl. Cilahovskega zadovoljni. Da bi strašili nemške poslance, so Nemci po-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[149]

„Noč je bila globoka, črna. In nenadoma je grof zagledal moža, ki je sedel ob njegovi strani. Ta mož mu je bil popolnoma neznan. Vzlic silnemu mrazu je bil oblečen le v lahko svilnato obleko. Ničesar ni dejal; samo s čudnim smehljajem je gledal grofa Filippa.

„Kdo si?“ je vprašal grof.

„Tujec se je zarežal in položil svoje noge v ogenj, v sredo plamena. Ne samo, da ogenj ni niti najmanj opekel tujčevih nog, ki so počivale na žerjavi, nego grof je tudi zapazil, da ima namesto stopal — dvoje preklanih kopit. Zdaj je razumel, s kom ima opravka, in se je naglo prekrizal.

„Spoznal si me, je dejal peklenšček ter se stresel ob tem svetem znamenju, toda opozarjam te, da če ponoviš, kar si storil zdajle, bom primoran oditi, a ti izgubiš edino možnost, ki ti ostaja, da še kdaj vidiš svojo ženo; in lepa Beatrice pade v pesti Jakoba Rdečega.

„Molči!“ je dejal grof in v mukah svoje ljubosumnosti zaškripal z zobmi.

„Satan se je zakrohotal.

„Ali se hočeš vrniti v Monteforte?“ je vprašal grofa. Ali hočeš uničiti Jakoba Rdečega in njegovo četo? Ali hočeš videti Beatrice.“

„Govori!“ je dejal grof, zasopel od razburjenja. Česa hočeš od mene?

„Ničesar, ali vsaj skoraj ničesar! Lahko ti dam sredstvo, da si napraviš skozi te skale dovolj široko pot zase in za svojo vojsko, s katero potem lahko presenešiš roparje in se zmagovito vrneš v Monteforte, kjer osvobodiš Beatrice...“

„Govori! Kaj moram storiti?”

„To je zelo enostavno. Podpiši mi to listino; jaz pa ti dam tale zlati prstan, ki si ga natakneš na prst... S pomočjo tega prstana si v trenutku odpreš skozi skale tisto vrzel, ki je potrebuješ... Čez deset let ob tej uri prideš na ta kraj, da mi vrneš moj prstan... Ako ga ne prineseš nazaj, si vzamem dušo tvoje žene Beatrice...“

„In če ga prinesem?”

„Potem ga vzamem nazaj? In potem bo moja — tvoja duša. Ali sprejmeš ponudbo?”

„Sprejemem jo!“ je dejal grof Filippa odločno. Daj mi pero in črnilo, da podpišem tvoj pergament!

„Satan je skrbno pogledal podpis, in ko je videl, da je v redu, je zložil pergament, spravil ga ter izročil grofu Filippu zlat prstan.

„Čez devet let se spomni, in ne pozabi: danes, ali bolje rečeno, nocojšnjo noč, čez deset let! Drugače si vzamem dušo tvoje žene!”

„To rekiš je peklenšček presunljivo zarezgetal ter se pogreznil v zemljo.

„Grof Filippa ni hotel izgubljati časa. Stopil je iz šatora ter velel trobiti na rog; nato je povedal svojim vojakom, da zdaj naskočijo Monteforte. Vsi so mislili, da je zblaznel. Toda grof se je obrnil proti skalam in iztegnil roko s satanovim prstanom. Tisti hip se je začelo strašno pokanje, kakor da je tresnilo pod nebom tisoč gromov hkratu.

„Vojska, začudena in prestrašena obenem, je videla,

kako se gorovje odpira, kako se koljejo skale, in kako se razgrinja lepa cesta tja pod zidove Montefortske. In zato pravijo tej cesti še dandanašnje Peklenska soteska. Tod je Cezar že enkrat poskušal naskok. In zdaj bo zopet moral tod skozi...“

„Da, tod,“ je dejal Ragastens zamišljeno.

„Ni mi treba posebej omenjati,“ je povzel krčmar, nadaljujoč svojo pripoved, „da se je grof Filippa posrečilo presenetiti mesto. Roparje Jakoba Rdečega so poklali do zadnjega moža. Sami si lahko predstavljate veselje grofa in njegove žene. Toda usodni dan se je bližal, in grof Filippa je postajal zmirom mračnejši. Naposled je prišel predvečer tistega dne, ko je imela biti doba desetih let pri kraju. Grof Filippa je šel k škofu montefortskemu in se je dolgo razgovarjal s častitljivim prelatom. In naslednjo noč se je napolit sam na kraj, kjer se zdaj nahajava midva. Ura je udarila polnoči. In že je satan pred grofom.

„Prav tako, je dejal, vidim, da zvesto držiš pogodbo. Ali imaš moj prstan? ...“

„Ná, vzemi ga!“ je dejal grof Filippa.

„Satan je željno iztegnil roko. Toda mahoma jo je umaknil in strašno zatulil. Grof Filippa je bil sicer prinesel prstan, da ne bi kršil pogodbe, toda posoda v kateri ga je ponudil vragu, je bila do vrha nalita z blagoslovljeno vodo! ...“

„Pogodba pa je med drugim določala, da ima satan samo pet minut časa, da si vzame svoj čarobni prstan nazaj.

„Tak vzemi! Tu ga imaš! ...“ je ponavljal grof Filippa.

(Dalje.)

novili staro povest o ovci in volku, v kateri igrajo baje Nemci na Češkem ulogu ovce, Čehi pa ulogu volka. Volk in ovca sta bila iz enega potoka, in volk je skalil vodo, kriva pa je bila ovca. Dasi je volk videl, da ni kriva ovca, jo je vseeno raztrgal, ker za slabšega ni pravice in opravičevanja. Tako trdijo Nemci. Mi poznamo to ovčjo naravo čeških in drugih Nemcev. Zato tudi vemo, kaj pomeni ta pravljica. Nemška radikalca Wolf in Pacher sta torej v imenu zatiranih Nemcev protestirala proti jezikovni predlogi, češ da je Nemcem krivična in da bodo Čehi sami krivi, če pogajanja ostanejo brez uspehov. Nemški radikalci se sklicujejo na proteste svojih volilcev in so postali nevarni za spravo. Ta sprava je velik?

O draginji.

Deputacija prezidijev trgovske in obrtne komore je imela sejo, v kateri se je obravnavala draginja v državi. Deputacija je povdarjala, da draginje ne bo pomagano. ako ni dovoz argentinskega mesa stalen in dokler se ne odpre srbska meja. Ministri so se izgovarjali, da so vezani zaradi Mažarov in da je glede uvoza iz Srbije ležeče na Srbiji. Tako se vse vrti v krogu ob času, ko vsi sloji države čakajo na ugodno rešitev draginskega vprašanja, ki mora biti rešeno čim prej. Grof Forgač se je izrazil, da je predloga glede trgovinske zveze med Srbijo in Avstrijo že gotova in da pride kmalu pred skupščino. Časopisi poročajo tudi o novem planu uvažanja mesa iz Danske, ki je prvo po svoji gospodarski izobrazbi.

Češka politična šola.

V Pragi se je osnoval odbor za češko politično visoko šolo. Med predavatelji so vseučiliški profesorji: Čelakovsky, Heyrovsky, Kadlec, Niederle in nekatere druge osebnosti, ki so kapacitete v političnih vedah. Tej visoki šoli se pripisuje velika važnost, ki bo lahko velikega pomena, ne le za Čehe, ampak tudi za nas — ako se je bomo posluževali.

Reval.

V Revalu je bilo otvorjeno nemško gledališče; pri otvoritvi se je povdarjalo, da je bilo gledališče postavljeno s pomočjo pruskih mark. Tako napredujejo Nemci na ruskih tleh s pruskim denarjem. Nemci so tudi priznali, da ima biti novo gledališče podpora ondotnega nemštva in nov mejnik pri prodiranju ob severni obali proti Rusiji. To je nemško-rusko prijateljstvo.

Petletnica carskega manifesta.

Dne 30. novembra se je spominjalo napredno rusko časopisje ruskega manifesta, ki je bil izdan pred petimi leti. Takrat je manifest obljubljal državljansko svobodo, volilno pravico za širše sloje in ljudsko zakonodajstvo (da vsak zakon sprejme duma). Nobena od teh obljub se ni izpolnila. Vlada je zmagala na vsi črti. Petletnica ni mogla pokazati nikakih uspehov.

Macedonski nemiri.

Poboji na macedonski meji okoli Bitovlja so se zopet ponovili. Te dni je pribežalo v Sofijo 111 beguncev, med njimi tudi znani ustaš Sadovski, ki je že postal Turek, a se je zopet vrnil, ko je videl krivice, ki se gode Bolgarom. Njegov prijatelj Risto Slavejkov mu je izprosil pri bolgarski vladi amnestijo. Turki zopet hujskajo na bojkot zoper Bolgare.

Kitajski parlament.

Kitajska vlada je razglasila, da skliče čez tri leta parlament, ki se bo delil v dve zbornici. To je menda edini parlament, ki je oznanjen tri leta prej. Na Kitajskem se jim torej nič ne mudi s kulturo in s konstitucijo. V treh letih se tudi lahko marsi-

kaj izbremenili. Poročali bomo torej o kitajskem parlamentu l. 1913.

Portugalsko.

Vlada je izjavila, da ni mogla preprečiti postopanje proti bivšemu diktatorju Franco, ker ga je tožila neka privatna oseba v privatni zadevi. Franco ni protestiral, izjavil je le, da takoj po procesu zapusti Portugalsko. Ta izjava torej varuje sedanjo vlado pred napadom, da išče osebnega maščevanja nad svojimi nasprotniki.

Dnevne vesti.

Vojsko hočejo. Vsa napredna javnost želi, da bi nastopila narodno - napredna stranka pri bližajočih se volitvah v ljubljanski občinski svet složno in enotno. Mi smo se zavedali resnosti položaja in nismo reagirali na razne napade v „Slov. Narodu“, ker smo pričakovali, da se gospodje vendarle enkrat spametujejo in da bodo pravilno ocenili to naše molčanje. Sedaj smo pa izvedeli, da se smatra naše korektno stališče, ki nam ga je diktirala resnost položaja, za slabost in da se v merodajnih krogih narodno-napredne stranke kujejo načrti, kako bi se zadušilo reformno gibanje v stranki. Gospodje hočejo torej na vsak način mesto miru vojsko. Nam je tudi prav!

Dr. Trillerjev shod v Mestnem domu je bil včeraj dopoldne vzlic velikanski agitaciji tako slabo obiskan, da se je mogel otvoriti šele okoli polu 11. ure, mesto ob 10, in da je šele ob 11. naraslo število zborovalcev na 120—150. Shodu je predsedoval dr. Kokalj kot predsednik „mrtvega slovenskega društva“. Govorili so dr. Tavčar, dr. Triller in posl. Turk. Shod je bil klavern in žalosten, kakor da bi Turk pripravljaval dr. Trillerju in dr. Kokalju pogreb. Če še sedaj dr. Tavčar ni spoznal, da Trillerjeva in Kokaljeva firma ni prava, potem je slep.

Prvi nastop mladega naraščaja stališča liberalne inteligence. „Narod“ je vriskal, ko so voditelji narodno - napredne stranke metali iz stranke one mladine, ki so izšli iz narodno-radikalnih vrst ter zatrjevali, da bodo sedaj začeli delati od radikalcev toliko odpravi mladi starini. Mislili smo, da se udeležijo ti velevažne seje za agitacijo in organizacijo stranke, ki jo je sklical sam dr. Tavčar in v kateri so hoteli — kakor so pisali nemški listi — otrebiti stranko radikalnih elementov. Dr. Tavčarjevemu povabilu so se odzvali samo dr. Kokalj, Rohman in Pustoslavšek, mladih starinov pa ni bilo, da bi šli na shode in na agitacijo za bližajoče se volitve.

Samo tucati. „Narod“ je svojčas psoval „Skalaše“, češ, da jih je le eno oštarijsko omizje in le en tucat. Mi smo molčali in pustili, da je gospoda naprej psovala. Čakali smo, da jim dokažemo, kje je manj tucatov. Ni še minul en mesec in že imamo dokaze. Na sobotnem plesu v „Čitalnici“ je bilo en tucat parov mladih starinov, na Trillerjevem shodu je bilo včeraj deset tucatov poslušalcev, na shodu „Skale“ pa je bilo včeraj 14 dni sto tucatov navdušenih zborovalcev. „Narod“ sedaj ve, kje je več tucatov, ve pa tudi, da njegove besede le še malo zaležejo.

Slovensko deželno gledališče. Včeraj popoldne se je pri srednje dobrem obisku ponavljala Leharjeva „Knežna“. Predstava je stala v splošnem pod običajnim nivojem. Nekateri gospodje se niso kar nič potrudili v mnenju, da je za popoldansko občinstvo vse dobro. Gosp. Povhétu ne moreme prihraniti graje, da igra včasih le prerad za galerijo; dalje mu svetujemo, naj ne smatra za merilo duhovitosti svojih improviziranih dovtipov smeh z — galerijskega stojišča, ker to zares ni nikakršno

politični indiferentizem. In to je drug pojav, drugo dejstvo.

In kaj je posledica? Politična pravnost posurovi, in v to blato je skoro vedno potegnena tudi žurnalistika. To je najžalostnejše. Žurnalistika je poklicana prva za vsestransko vzgojo in izobrazbo naroda. Žurnalistika tudi ima danes največji vpliv na vse vrste naroda — ta zanaša kulturo v najširše mase — in od tega je vse odvisno, kakšna je ta kultura. Ali je to sploh še v kaki zvezi s kulturo, kar se danes podaja? Laži, osebno blatenje — kar ti zagovarjajo tudi kat. kateheti pri verouku.

In kdo je vsega tega vzrok? Vzrok leži v prvotni nepravilnosti širokih vrst za demokratični režim; njihove politične neizobraženosti posledica je bila: nepravdo razumevanje politike po njihovih nazorih je politika uveljavljanje svojih interesov z močjo in silo na škodo drugih.

Nič ne rečem: je to danes politika. In slavni polski sociolog Gomplowicz ima čisto prav, če vidi bistvo politike v tem. Danes dal toda dovoljen je pa dvom, če to mora biti; dovoljeno je vprašanje, kako to ublažiti, zboljšati? Dovoljeno je uvaževanje in potrebno: Kako priti do politične kulture?

zbirališče literarne haute volée. — Nek drug gospod je zamenjaval Stavro (ne Stavrosa) s knezom parneškim z večjo doslednostjo, kakor leži to v intencijah libretista. — Konec operete ni povzročil mučne disharmonije samo v duši Mary Ann, temveč je zapustil tudi prekrasno — distonacijo, pri kateri sta pa gdč. Hadrbolčeva in gosp. Iličič ostala neudeležena. Gosp. Iličič je z ozirom na svoje delovanje pri večernem koncertu pel nekoliko rezervirano. Ostali gg. solisti so po večini — seveda je bilo nekaj častnih izjem — po svoji igri livali med burko in glumo. Gdč. Hadrbolčeva v hvalimo kot dovolj taktno umetnico, ki se po svoji okolici ne da zapeljati do neokusnosti, poleg g. Iličiča zasluži vso pohvalo v pevskem in igralskem oziru.

—a—

Slovensko deželno gledališče. Jutri, v torek gostuje gospa Irma Polakova, operna in operetna pevka kr. zemalj. kazališta v Zagrebu ter poje ulogo operne pevke Angele Didier v novi Leharjevi operi „Grof Luksemburški“. Ker je možno le enkratno gostovanje, se vrši ta predstava izven abonementa (za lože par), da se omogoči vsakomur priti v gledališče.

Slovensko deželno gledališče. Poročilo o „Fricu“ in o gg. solistih priobčimo v jutrišnji številki.

„Orli“ v gremijalni šoli. V tretji letnik ljub. gremijalne šole zahaja neki učencec z imenom Golmajer. Ta fant ne samo, da je član „Orla“, nego agitira z vso vnemo tudi v šoli za krščansko-socialno zvezo in druge klerikalne organizacije in se norčuje iz onih, ki podpirajo po svojih močeh Ciril-Metodovo družbo. Golmajerjevega šefa prosimo, da bi zabranil svojemu vajencu, da bi bil član takega društva.

Častni večer Davorina Jenka. V spomin 50 letnice slovenske narodne himne „Naprej zastava Slave“ je priredila „Glasbena Matica“ skladatelju Davorinu Jenku časten večer; izvajale so se izključno njegove skladbe. G. dr. Fran Iličič je v svojem pesniško zasnovanem in retorično dovršenem govoru s krasnimi besedami podal biografijo slavljence in se v gorkem tonu spominjal njegovih zaslug za slovenski narod, specijlno na glasbenem polju. Moški zbor je nato z esaktnostjo, katere pri njem nikdar ne pogrešamo, prednašal „Probratimijo“, „Lipo“ in „Na moru“. Med basisti smo občudovali nek posebno obsežen, v spodnjih legah polnozvočen glas, ki je posebno v „Lipi“ prišel do veljave. Pesem „Na moru“ je komponirana po zgledu srbskih narodnih skladb z onim karakterističnim zatezanjem in z mnogimi repetitcijami. Slavnostna uvertura za veliki orkester je tehnično vrlouspela; v instrumentaciji se nam kaže Jenko kot mojster in velik poznavalec muzikalne arhitektonike. Med pevsкими točkami je bil brez dvoma največji užitek poslušati g. Iličiča, ki je, že pri nastopu živahno aklamiran, prednašal s finim čutom Prešernovo „Strunam“, in „Kam“ ter Levstikovo „Dve utvi“. Prekrasno je uveljavil svoj divni tenor zlasti v prvi pesmi, a tudi v ostalih dveh se je pokazal kot izborni pevec obsežnega glasu in dobre šole. Spontane ovacije se dosti časa niso hotele poleči. Ženski zbor se je ugodno predstavil z dvospetv „Na tujih tleh“, nakar je mešan zbor prednašal „Tiho luno“. Tu se vidi, kaj premore discipliniran zbor pod vodstvom tako izbornega dirigenta, kakor je g. Hubad. Zbor ciganov iz spevoigre „Vračara“ je izval brezhibno izvajen buren aplavz. Pristen ciganski temperament se nam kaže v orkestru, kjer imajo vijoline glavno ulogo, ciganska vročernost zveni iz posameznih glasovnih fraz. Nato izroči zastopstvo društva „Kolo“ iz Zagreba slavljencu ogromen lovorov venec z hrvatsko trobojnico; odposlanec društva povdarja ljubezen in spoštovanje, ki ga goji bratski

narod hrvatski do današnjega jubilarja; skladatelj se v kratkem nagovoru zahvaljuje. Priznana koncertna pevka ga. dr. Foedrantspergova je očarala s svojim ne sicer posebno močnim, pa zato tem simpatičnejšim glasom. Hvalimo njen sigurni nastavek in dobro vokalizacijo. Romanco „Mlada Jelka“ je prednašala muzikalno vseskozi korektno in z globokim umevanjem. V zaslužno priznanje ji je bil izročen eleganten šopek. Istotako se je odlikovala ga. dr. Foedrantspergova v kvartetu iz spevoigre „Vračare“. Uspeh je delila z gdč. Maličevom in gg. Kovačem in Rumpeljem. Gdč. Maličev poznamo že itak kot izborni altistko in gg. Kovač in Rumpelj slovita kot odlična pevca dobrega materijala. Slavnost se je zelo primerno zaključila z narodno himno „Naprej“, ki se je morala ponavljati. — Gospod slavljencec je bil opetovano predmet burnim ovacijam, ki so se ob koncu podvojile.

Ljubljanska čitalnica priredila je v soboto 5. novembra 1910, družabni večer, hoteč s tem poklicati v življenje one prijetne večere, ki so Ljubljancem še vedno v dobrem spominu. Gotovi krogi so se v polni meri potrudili, da bi iz obetanih prijetnih večerov v resnici povzdignili družabno življenje v Ljubljani. Nabralo se je celih 39 oseb, ki so družabni stik povspeševale s tem, da so igrale „zlate farbe“ in druge take slične igre. V obče pa je bilo opažati popolno absentiranje tistih krogov, ki bi v resnici lahko in radi gojili družabno življenje. Ne vemo ali se je čitalnica preživela, ali pa je ta neuspeh pripisati na račun dekadenega fraka.

„Narodni Dnevnik“ in hofrat Ploja. Čudno je, da brani celjski „Narodni Dnevnik“ hofrata Ploja pred napadi v klerikalnem časopisju. Mi smo te klerikalne napade že čisto pravilno ocenili in smo rekli, da klerikalci nimajo nobene pravice obsojati hofrata Ploja, ki je zastopal v delegacijah njihovo stališče in ravno za to ne bi smel braniti hofrata Ploja noben resnično napreden in nacionalen Slovenec. — „Narodni Dnevnik“ je storil to napako iz strankarskih ozirov, česar ne bi smel storiti v nobenem slučaju, posebno ker za narodno stranko na Štajerskem ne bi bila nobena izguba, ako bi Plojev mandat dobil kak klerikalec; spremenila bi se pri tem samo oseba.

Voda narašča. Radi velikega deževja je začela Ljubljanska naglo naraščati. Zastojnice pred Gruberjevim kanalom so že odprte, vsled česar so prenehala vsa dela na poglabljanju. Ako bo še dalje deževalo, bo Barje kmalu pod vodo.

Razne vesti.

* **Naumov in grofica Tarnovska za-ročena.** Kakor se poroča, namerava Naumov, morilec grofa Komarovskega, grofico Tarnovsko, ki ga je naščuvala k umoru, takoj ko prestane Tarnovska svojo kazen poročiti. Naumov, ki je svojo kazen že prestal, se nahaja sedaj v nekem zdravilišču v Švici. Tarnovska pa bo morala ostati še štiri leta v ječi. O zaroki grofice Tarnovske in Naumova poroča „Italie“ sledeče: Ko so Naumova peljali mimo njene celice, mu je ona pomolila svojo roko skozi okence in rekla: „Nikolaj, poljubite mi roko in bodiva zopet prijatelja.“ Naumov je to tudi storil. Že takrat je bilo čisto jasno, da se bosta pozneje poročila.

* **Tolstojanci.** 60 vrst od Taškenta obtoji cela kolonija privržencev naukov slavnega ruskega pisatelja in filozofa, grofa Leva Tolstojca. Kolonijo je svoje dni ustanovil neki vpokojeni oficir, ki je na pisateljeve stroške kupil precejšen kos zemlje, kjer je potem sezidal hišo, v kateri so stanovali sami privrženci Leva Tolstojca. Materijalni položaj teh kolonistov je zelo ugoden. Vendar žive s svojimi sosedi v vednem piru. Radi tega so sedaj sklenili, da si izberejo drugo bivališče, kjer bodo popolnoma osamljeni in so tozadevno že kupili svoje posestvo v hribih nad naselbino Iskander.

* **Zapuščina Marka Twaina.** Šele sedaj, ko so uravnane papirne vrednosti slavnega ameriškega pisatelja Marka Twaina, se je moglo približno preceniti premoženje, katero si je pridobil ta svetovni humorist s svojim pisateljevanjem. Njegova zapuščina se ceni nad tri milijone kron. Večina premoženja leži v akcijah in papirjih. Posestvo umrlega Marka Twaina je vredno 400.000, biblioteka pa 10.000 kron. Edini dedič tega velikanskega premoženja je njegova hčerka, soproga ruskega pianista Osipa Gabriloviča.

* **100 predstava opere „Psoglavci“** je bila pretekli teden v Pragi na nar. gledališču. Občinstvo je prirejalo skladatelju, Kovačevu, ki je sedaj dirigent v nar. gledališču velike ovacije in ga je obdarilo z mnogimi venci in darovi.

* **Tolstojeva bolezen.** Dr. Makovicky, domači zdravnik Tolstojev se je izrazil, da je Tolstojeva bolezen posledica starosti.

* **Fran Naval** gostuje sedaj na m. gledališču v Plznji, kjer je v Verdijski operi

Mali listek.

VOVČAN:

Kako dvigniti politično kulturo?

Dvoje dejstev lahko opazimo po uvedbi splošne enake volilne pravice: široke vrste ljudi, ki so bile do takrat iz politike izobčene, se ženejo v politično življenje, hoteči uveljaviti svoj vpliv v politiki in s tem zboljšati svoj položaj. Naša doba je prepojena z individualizmom — in ta duh vlada tudi v najnižjih vrstah. Tudi ti neizobraženi so toliko zavedni, da hočejo imeti pravo na zboljšanje svojega obstanka. Zgornji 10.000 niso mogli zaježiti kulturi pot v one vrste, ki so jim služile v zadostitev njihovih potreb. In tako so se vzbudile po kulturi večje potrebe tudi v teh „nižjih vrstah“ — potrebe, ki hočejo biti zadoščene. Tato se ženejo mase v politično življenje, ker le to edino jim v demokratični družbi more dati sredstev, da svoje potrebe nasitijo.

S tem pa izpodrivajo iz političnega življenja izobražence; gredo za tistimi, ki jim zna laskati, ki njihove strasti podpihuje — za demagogom gredo te široke vrste; zato pa nastopa v resnih in poštenih ljudeh abstenenca od političnega življenja in

"Traviata" dosegel velike uspehe dasi kritika trdi, da je Naval že dosegel vrhunec svoje slave.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Portugalska republika in evropske države.

Dunaj, 6. novembra. Iz Lizbone se poroča, da so vsa poslanstva evropskih držav dobila ukaz, da morajo priznati začasno novo portugalsko republiko. Toda kakor se sedaj domneva, ni novo republiko priznala niti ena država. Evropske države bodo novo republiko priznale šele tedaj, ko bodo uvideli, ali je portugalski narod, kar se bo izkazalo pri novih volitvah, zadovoljen z novo vlado ali ne.

Stavka na praški češki tehniki.

Praga, 6. novembra. Slušatelji praške češke tehnike so v svoji včerajšnji seji sklenili, da prično s tridnevno stavko in sicer radi tega, ker so lokali veliko premajhni, da bi odgovarjali modernim zahtevam.

Bolezen prestolonaslednika Aleksandra.

Dunaj, 6. novembra. Srbski prestolonaslednik Aleksander je prebil današnjo noč popolnoma mirno. Zdravstveni položaj bolnika je jako dober. Temperatura znaša 38.5°.

Avstrijsko-srbska trgovinska pogodba.

Budimpešta, 6. novembra. Avstrijsko-ogrski poslanik v Belgradu grof Forgach je izjavil, da se nahaja martikuliranje avstrijsko-srbske trgovinske pogodbe čisto v normalnem položaju. Sedaj se nahaja pogodba pri državnem svetu, ki bo rešil zadevo v enem tednu. Takoj kakor hitro bo državni svet sklenil, da naj se pogodba sprejme, ne bo nobene ovire več, da je tudi skupščina ne bi sprejela.

Poslanik Gier pri carju.

Bruselj, 6. novembra. Novi ruski poslanik na dunajskem dvoru Gier, je poklican na 12. t. m. k ruskemu carju v Wolfsgarten.

Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem.

Berlin, 6. novembra. Včeraj zvečer je nemški cesar sprejel ruskega ministra za zunanje zadeve Sasanova v posebni avdienci. Car Nikolaj je pri tej priliki podelil nemškemu državnemu kancelarju insignije reda sv. Andreja. Car je odlikoval tudi nemškega državnega tajnika Kiderlena-Wächterja.

Zdravstveno stanje Abdul Hamida.

Solun, 6. novembra. Zdravstveno stanje Abdul Hamida se je znatno zboljšalo. Sultan je izven vsake nevarnosti. Tek je dovoljen, spanje precej nezadovoljivo. Abdul Hamid ima zopet dopadanje na ka-jenju. Splošno se pričakuje, da bo v par tednih popolnoma ozdravel.

Češko-nemška pravna pogajanja.

Praga, 6. novembra. Kakor poročajo vladi prijazni listi, morajo biti dela vseh pododsekov češko-nemške narodno politične komisije končana do dne 14. t. m. A nemški listi zatrjujejo, da je to popolnoma izključeno.

Praga, 6. novembra. Danes so bile na odredbo cesarskega namestnika izplačane dijete 66 članom narodno politične komisije. Drugi poslanci bodo dobili svoje dijete, ko bo to dovolil deželni odbor.

Bosenski sabor.

Sarajevo, 6. novembra. Cesar je imenoval predsednikom bosenskega sabora mohamedanskega poslanca dr. Basagića.

Kolera na Hrvatskem.

Zagreb, 6. novembra. Že tekom enega tedna se ni pripetil na Hrvatskem noben nov slučaj kolere. Včerajšnji hrvatski uradni list je radi tega proglasil mesto Osijek kot kolere prosto.

Afera dr. Crippen.

London, 6. novembra. Prizivno sodišče je zavrnilo pritožbo dr. Crippena proti obsodbi.

Pogrešan angleški parnik.

Pariz, 6. novembra. V Marseilleju vlada radi tega, ker angleški parnik "Kurdistan" še vedno ni prišel, velika razburjenost. Splošno se domneva, da se je parnik "Kurdistan" na marokanskem obrežju ponesrečil.

Ker je bila včeraj ponoči telefonska zveza z Dunajem pretrgana, so izostala najnovejša telefonska poročila.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Vinarsko in gospodarsko društvo v Komnu razpisuje s tem službo društvenega krčmarja. Prošnje do 20. novembra 1910. Nastop službe s 1. decembrom 1910. Vsi pogoji na razpolago pri načestvu društva.

374/—2

Šiviljo izurjeno v šivanju perila in popravljanju oblik sprejem v stalno službo M. Majdič, Kranj. 378/2—2

Lepo stanovanje obstoječe iz dveh večjih sob z vso pritlikino se takoj odda na Bleiweisovi cesti št. 13 visoki parter. — Poizve se pri hišnem gospodarju istotam v I. nad. ali pri Ljubljanski kreditni banki Stritarjeva ulica 2. 377/2—2

Mlada premožna deklica se želi v svrhu možitve seznaniti z mladeničem ali tudi vdovcem brez otrok. Le resne ponudbe s sliko naj se pošljejo pod šifro: „Mladost“ na inseratni biro „Jutra“.

Lepo meblirana soba sredi mesta, z dobro meščansko hrano, se odda solidnemu gospodu s 1. decembrom. Vpraša se v tobakarni Stritarjeva ulica. 371 3—1

Učenko sprejme takoj konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo št. 19. 379 3—1

Malo pisalno mizo kupi „Albert“, Ljubljana, poštno ležeče, kolodvorska pošta. 370/2—1

Hiša z njivo na jako prijaznem kraju se prodaja K 8000. Več pove trgovec Simončič, Moste pri Ljubljani. 351/6—5

KORESPONDENCA.

Mlad mož, star 33 let, vdovec, se želi tem potom seznaniti s pridno gospodično ali vdovo, ne čez 30 let staro. Resne ponudbe naj se pošljejo pod šifro „Trst 50“, poste restante, Ljubljana. 380 1

Kupujte „JUTRO“!

Izvod samo 4 vinarje.

PI? Najboljša ura
IKO sedanosti:
PO? zlati, srebrni, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.

!! Lastna tovarna ur v Svici. !!

PI? Tovarniška var-
IKO stvena znamka:
PO? „IKO“

Hotel Jacaz

v Rudolfovem

se odda takoj v najem, eventuelno tudi prodaja pod ugodnimi pogoji. Več se poizve pri g. Antonu Jacaz, hotelirju.

Alfonz Breznik

c. kr. zaprišežen izvedenec in učitelj „Glasbene Matice“.

Ljubljana, Kongresni trg št. 13, (poprej Gračičeva št. 12.)

Prva, najstarejša, največja in edina domača trdnica vseh glasbenih instrumentov, strun, (tudi specialitet) in muzikalij. Najraznovrstnejša izbira in najcen. izposojalnica prvovrstnih klavirjev in harmonijev. Prodaja na najmanjše obroke. — Ugodna zamea — 10 letno jamstvo. — Generalno zastopstvo dvorne in komorne trdnice Czapka, Rösler, Stelzhammer, Hüti & Heitzman, Manborg, Horugel i. dr.

Popravila in uglaševanja vseh glasbil sprejema najceneje. — Vsak instrument moje zaloge je najskrbnejše preizkušen.

„Mayola“

Chevreaux-svetla-krema za čevlje vseh vrst usnja!

Mayola je voščeno-oljnata krema; Mayola se vsled tega nikdar ne vsuši; Mayola se svetli takoj brez truda; Mayola konservira vsako usnje; Mayola ga naredi nepremočljivega; Mayola svetlobo drži dolgo; Mayola je zajamčeno prosta kislin; Mayola omehča najtrše usnje in ga ohrani mehkega; Mayola je najcenejša krema; Mayola se namaže nalahko na čevlje, se z mehko krtačo krtači in z volneno čunjo odrgne. Vspeh Vas iznenadi;

Mayola se dobi v vsaki trgovini; Mayola je varstveno zavarovana; Mayola se izdeluje edino v kemični tovarni

RUDOLF MAYER, kemik

Asch (Češko).

Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko:

FRANC FUCHS

Dunaj XIII/3, Hütteldorferstrasse št. 135.

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo št. 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specialitete zavratnic in nogavic; steznik

„Directoire“ P. D.

Za jesensko in zimsko sezono

prispelo nad 35.000 komadov svežega blaga in sicer:

nad 5.000 kom. oblek	za gospode	od K 8.— naprej
„ 2.000 „ „	„ dečke	„ 6.— „
„ 2.000 „ „	„ otroke	„ 4.— „
„ 1.000 „ posameznih hlač	„ gospode	„ 4.— „
„ 5.000 „ pelerin iz velblodje dlake	„	„ 6.— „
„ 1.500 „ površnikov, raglanov in zimskih sukenj		
„ 500 „ posameznih modnih telovnikov	„	„ 3.— „
„ 18.000 „ konfekcije za dame in deklice kakor paletoti, raglani, mantile, kostumi, pelerine, krila in bluže.		

Priznana nizke cene!

Angleško skladišče oblek O. BERNATOVIČ,

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Ustanovljena l. 1882. — Telefon št. 185.

Poštne hranilnice na račun št. 828.405

Ogrska poštna hranilnica št. 19.864

Kmetijska posojilnica ljublanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Dunajska cesta 18

v lastnem zadružnem domu

je imela koncem leta 1909 denarnega

prometa K 83.116.121-11

upravnega premoženja

K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge

po 4¹/₂%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000. Rezervni zaklad K 400.000.

Posojuje na zemljišča po 5¹/₄% z 1¹/₂% na amortizacijo ali pa po 5¹/₄% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsaki dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann,

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29
se priporoča posetnikom Ljubljane
kot najbolj ugodno prenočišče v
neposredni bližini kolodvora. ::

Restavracija je moderno urejena.
Mir in točnost zjamčena.
Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Krasne damske klobuke

kakor tudi za deklice
in otroke najnovejše
mode v največji izbi po zelo ugodnih
cenah priporoča modni salon

P. Magdič, Ljubljana

nasproti glavne pošte.

1

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

: Poštne hranilnice št. 49.086. :
: Giro račun Avstro-ogrske banke. :
: Stanje hranil. vlog sklepom 1909 :
: K 3.700.000. :

: Telefon štev. 135. :
: Število združnih članov čez 600. :
: Varnostni zakladi sklepom 1909 :
: K 160.000. :

GLAVNA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna: Kongresni trg štev. 15, Ljubljana

sprejema in izplačuje hranilne vloge in jih

obrestuje po $4\frac{3}{4}\%$ od dne vložitve do dne vzdige
brez odbitka rentnega davka.

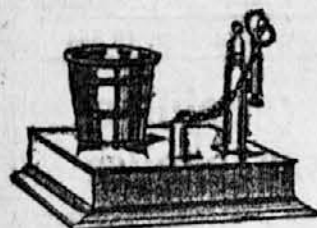
Uradne ure od 8.—12. dopodne in od 3.—6. popoldne.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje
pretrgalo. Na razpolago so domači hranilniki.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16.
se priporoča za vsa dekoracijska in
tapetniška dela. Divani, otomani, mo-
droci se izdelujejo po najnižji ceni.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni pri-
žigalnik

(poraben tudi kot
žepni prižigalnik)
oblastveno zava-
rovan, izvršen iz
krogel avstrijskih
Mannlicherjevih
pušk.

Lepo darilo! **K 3.80** Lepo darilo!
JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII.,
Hütteldorferstrasse 237/V.
Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po
poštnem povzetju. — P. n. restavraciji in kavarnari
izjemne cene.

Franc Souvan sin - Ljubljana

Mestni trg štev. 22 in 23

Manufakturna veletrgovina.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 5.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na ogrske premijske srečke, cele á K 16, polovice á K 9, 15. novembra, K 240.000.
promese na ogrske hipotečne srečke, á K 5, 15. novembra, K 40.000.
promese na 3% zemljiške kreditne srečke á K 5.50 16. novembra, K 90.000.

Tri promese skupaj samo K 25.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun proti obrestovanju od dne vloaga do dne dviga
po čistih

$4\frac{1}{2}\%$

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohišva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po naj-
nižjih tarifih. — Prevaža pohišvo v novih, patentovanih pohišvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo
razno blago, pohišvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam
v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawi**, Dunaj I. Schulhof 6.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica štev. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kri-
stalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča kakor: kovinaste
in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Tovarna vozov

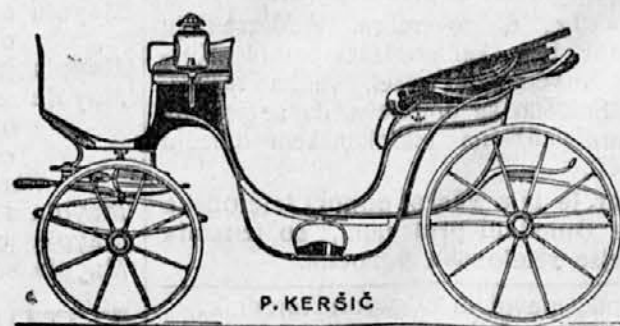
Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in
popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

P. KERŠIČ

Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jem-
ljejo v račun.